

В яких випадках та протягом якого терміну приймається рішення про припинення адміністративного арешту майна платника податків?

ЗІР, категорія 134.06

Відповідно до п. 94.19 ст. 94 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) припинення адміністративного арешту майна платника податків здійснюється у зв'язку з:

- відсутністю протягом строку, зазначеного у п. 94.10 ст. 94 ПКУ, рішення суду про визнання арешту обґрунтованим (п.п. 94.19.1 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- погашенням податкового боргу платника податків (п.п. 94.19.2 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- усуненням платником податків причин застосування адміністративного арешту (п.п. 94.19.3 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- ліквідацією платника податків, у тому числі внаслідок проведення процедури банкрутства (п.п. 94.19.4 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- наданням відповідному контролюючому органу третьою особою належних доказів про належність арештованого майна до об'єктів права власності цієї третьої особи (п.п. 94.19.5 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- скасуванням судом або контролюючим органом рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу про арешт (п.п. 94.19.6 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- прийняттям судом рішення про припинення адміністративного арешту (п.п. 94.19.7 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- пред'явленням платником податків дозволів (ліцензій) на провадження діяльності, а також документа, що підтверджує реєстрацію реєстраторів розрахункових операцій, здійснену в установленому законодавством порядку, крім випадків, визначених законодавством (п.п. 94.19.8 п. 94.19 ст. 94 ПКУ);
- фактичним проведенням платником податків інвентаризації основних засобів, товарно-матеріальних цінностей, коштів, у тому числі зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки (п.п. 94.19.9 п. 94.19 ст. 94 ПКУ).

Згідно з п. 94.10 ст. 94 ПКУ арешт на майно може бути накладено рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу, обґрунтованість якого протягом 96 годин має бути перевірена судом.

Зазначений строк не може бути продовжений в адміністративному порядку, у тому числі за рішенням інших державних органів, крім випадків, коли власника майна, на яке накладено арешт, не встановлено (не виявлено). У цих випадках таке майно перебуває під режимом адміністративного арешту протягом строку, визначеного законом для визнання його безхазяйним, або у разі якщо майно є таким, що швидко псується, - протягом граничного строку, визначеного законодавством. Порядок операцій з майном, власника якого не встановлено, визначається законодавством з питань поводження з безхазяйним майном.

Строк, визначений п. 94.10 ст. 94 ПКУ, не включає добові години, що припадають на вихідні та святкові дні.

Також, згідно з п. 94.20 ст. 94 ПКУ, у випадках, визначених підпунктами 94.19.2 - 94.19.4, 94.19.8, 94.19.9 п. 94.19 ст. 94 ПКУ, рішення щодо звільнення

з-під арешту майна приймається контролюючим органом протягом двох робочих днів, що настають за днем, коли контролюючому органу стало відомо про виникнення підстав припинення адміністративного арешту.

У разі якщо рішення про звільнення майна з-під арешту прийнято щодо арешту, який було визнано судом обґрунтованим, контролюючий орган повідомляє про своє рішення відповідний суд не пізніше наступного робочого дня.

У разі якщо майно платника податків звільняється з-під адміністративного арешту у випадках, визначених підпунктами 94.19.1, 94.19.6, 94.19.7, 94.19.9 п. 94.19 ст. 94 ПКУ, повторне накладення адміністративного арешту з підстав накладення першого арешту не дозволяється (п. 94.21 ст. 94 ПКУ).